

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

18. december 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 437/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 437/02	Sag C-389/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — Rådets afgørelse om bemyndigelse til indledning af forhandlinger om en revideret Lissabonaftale om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser — artikel 3, stk. 1, TEUF — Unionens enekompetence — den fælles handelspolitik — artikel 207, stk. 1, TEUF — handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret)	2
2017/C 437/03	Sag C-467/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik [Appel — statsstøtte — støtte, som Den Italienske Republik har tildelt mælkeproducenter — støtteordning knyttet til tilbagebetaling af mælkeafgifter — betinget beslutning — beslutning truffet af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 artikel 1, litra b) og c) — eksisterende støtte — ny støtte — begreber — ændring af eksisterende støtte i strid med en betingelse, der sikrer støttens forenelighed med det indre marked]	3
2017/C 437/04	Forenede sager C-593/15 P og C-594/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Unionens egne indtægter — afgørelse 2007/436/EF — medlemsstaternes økonomiske ansvar — fortabelse af visse importafgifter — pligt til at udbetale Europa-Kommissionen et beløb svarende til tabet — annulationsøgsmål — formaliteten — skrivelse fra Europa-Kommissionen — begrebet »anfægtelig retsakt»)	3

2017/C 437/05	Sag C-599/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Rumænien mod Europa-Kommissionen (Appel — Unionens egne indtægter — afgørelse 2007/436/EF — medlemsstaternes økonomiske ansvar — fortabelse af visse importafgifter — pligt til at betale Europa-Kommissionen et beløb svarende til tabet — annullationssøgsmaal — formaliteten — skrivelse fra Europa-Kommissionen — begrebet »anfægtelig retsakt«)	4
2017/C 437/06	Sag C-650/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. oktober 2017 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen (Appel — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) — artikel 57 — særligt problematiske stoffer — identifikation — artikel 2, stk. 8, litra b) — undtagelse — artikel 3, nr. 15) — begrebet »mellemprodukt« — acrylamid)	5
2017/C 437/07	Sag C-687/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmaal — Rådet for Den Europæiske Unions konklusioner om Den Internationale Telekommunikationsunions verdensradiokonference 2015 — artikel 218, stk. 9, TEUF — afvigelse fra den foreskrevne retlige form — manglende angivelse af retsgrundlag)	5
2017/C 437/08	Sag C-39/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2017 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 2 — moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater — fælles beskatningsordning — moderselskabets mulighed for at fradrage skattepligtigt udbytte — nationale bestemmelser, der tilsigter at ophæve dobbeltbeskatning af datterselskabers udlodning af udbytte — ingen hensyntagen til, om renter for lån er forbundet med finansieringen af den kapitalandel, som lå til grund for udbetaling af udbytte)	6
2017/C 437/09	Sag C-90/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. oktober 2017 — The English Bridge Union Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelse af tjenesteydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport — begrebet »sport« — aktivitet kendetegnet ved et fysisk element — kontraktbridge med duplikerede kort)	7
2017/C 437/10	Sag C-106/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — sag anlagt af POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — grænseoverskridende omdannelse af et selskab — flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted uden flytning af det faktiske hovedsæde — afslag på sletning fra selskabsregistret — national lovgivning, som betinger sletning fra selskabsregistret af en opløsning af selskabet efter en likvidation — anvendelsesområdet for etableringsfriheden — begrænsning af etableringsfriheden — beskyttelse af interesserne for kreditorer, minoritetsselskabsdeltagere og lønmodtagere — bekæmpelsen af misbrug)	7
2017/C 437/11	Sag C-195/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. oktober 2017 — straffesag mod I (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Kehl — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — kørekort — direktiv 2006/126/EF — artikel 2, stk. 1 — gensidig anerkendelse af kørekort — begrebet »kørekort« — Certificat d'examen du permis de conduire (køreprøveattest, CEPC-attest), der giver indehaveren ret til at føre motorkøretøj på udstedelsesmedlemsstatens område før udleveringen af det endelige kørekort — situation, hvor indehaveren af en CEPC-attest fører et motorkøretøj i en anden medlemsstat — forpligtelse til at anerkende CEPC-attesten — sanktioner over for indehaveren af en CEPC-attest for at føre et motorkøretøj uden for den CEPC-attestudstedende medlemsstats område — forholdsmæssighed)	8
2017/C 437/12	Sag C-201/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Majid Shiri, også kendt som Madzhdhi Shiri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 27 — retsmiddel — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 29 — fristen for at gennemføre overførslen — manglende overførsel inden for den fastsatte frist — den ansvarlige medlemsstats forpligtelser — ansvarsovergang — krav om en afgørelse fra den ansvarlige medlemsstat)	9

2017/C 437/13	Sag C-347/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2017 — Bulgarska energiyna borsa AD (BEB) mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 101 TEUF og 102 TEUF — direktiv 2009/72/EF — artikel 9, 10, 13 og 14 — forordning (EF) nr. 714/2009 — artikel 3 — forordning (EU) nr. 1227/2011 — artikel 2, nr. 3) — forordning (EU) nr. 2015/1222 — artikel 1, stk. 3 — certificering og udpegelse af en uafhængig transmissionssystemoperatør — begrænsning af antallet af indehavere af licenser til transmission af elektricitet på det nationale område)	10
2017/C 437/14	Sag C-407/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — »Aqua Pro« SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) [Præjudiciel forelæggelse — toldunion — EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 1, og artikel 220, stk. 2, litra b) — efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — begrebet »bogføring af importafgifter« — den kompetente toldmyndigheds afgørelse — frist for at fremsætte en anmodning om godtgørelse eller fritagelse — pligt til at forelægge sagen for Europa-Kommissionen — beviser i tilfælde af en klage over en afgørelse fra den kompetente myndighed i importmedlemsstaten]	11
2017/C 437/15	Forenede sager C-454/16 P — C-456/16 P og C-458/16 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — Global Steel Wire, SA (sag C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-456/16 P) og Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-458/16 P) mod Europa-Kommissionen (Appel — forordning (EF) nr. 1/2003 — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — overtrædelse af artikel 101 TEUF — bøder — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — punkt 35 — betalingsevne — fornyet anmodning om bødenedsættelse for manglende betalingsevne — afslagsskrivelse — søgsmål anlagt til prøvelse af denne skrivelse — formaliteten)	13
2017/C 437/16	Forenede sager C-457/16 P og C-459/16 P — C-461/16 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — Global Steel Wire, SA (sag C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-460/16 P) og Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-461/16 P) mod Europa-Kommissionen (Appel — forordning (EF) nr. 1/2003 — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — overtrædelse af artikel 101 TEUF — datterselskabers overtrædelser tilregnes deres moderselskab — begrebet »virksomhed« — indicier for, at der foreligger en økonomisk enhed — formodning for reel udøvelse af en afgørende indflydelse — virksomhedssuccession — bødens størrelse — betalingsevne — betingelser — overholdelse af retten til forsvar)	13
2017/C 437/17	Sag C-534/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. oktober 2017 — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mod BB construct s. r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — registrering i registret over momspligtige personer — national lovgivning, som fastsætter, at der skal stilles en sikkerhed — bekæmpelse af svig — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet ne bis in idem — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft)	14
2017/C 437/18	Sag C-505/17 P: Appel iværksat den 18. august 2017 af Groupe Léa Nature til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 8. juni 2017 i sag T-341/13 RENV: Groupe Léa Nature mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	15
2017/C 437/19	Sag C-548/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. september 2017 — Finanzamt Goslar mod baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Sag C-552/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. september 2017 — Alpenchalets Resorts GmbH mod Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Sag C-558/17 P: Appel iværksat den 22. september 2017 af OZ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juli 2017 i sag T-607/16, OZ mod Den Europæiske Investeringsbank	17
2017/C 437/22	Sag C-562/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 25. september 2017 — Nestrade, S.A. mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) og Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Sag C-575/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 28. september 2017 — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mod Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Sag C-590/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de Cassation (Frankrig) den 12. oktober 2017 — Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin mod Electricité de France (EDF) . . .	20
2017/C 437/25	Sag C-595/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. oktober 2017 — Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL mod MJA, som kurator i insolvensbehandlingen af eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Sag C-596/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 16. oktober 2017 — Japan Tobacco International SA og Japan Tobacco International France SAS mod Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics og Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Sag C-600/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Roma (Italien) den 16. oktober 2017 — Pina Cipollone mod Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Sag C-602/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 19. oktober 2017 — Benoît Sauvage og Kristel Lejeune mod État belge	23
2017/C 437/29	Sag C-603/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 20. oktober 2017 — Peter Bosworth og Colin Hurley mod Arcadia Petroleum Limited m.fl.	24
 Retten		
2017/C 437/30	Sag T-627/15: Rettens dom af 7. november 2017 — Frame mod EUIPO — Bianca-Moden (BIANCALUNA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket BIANCALUNA — ældre nationalt figurmærke bianca — procesøkonomi — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	26
2017/C 437/31	Sag T-628/15: Rettens dom af 7. november 2017 — Frame mod EUIPO — Bianca-Moden (BiancalunA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BiancalunA — afslag — det ældre nationale figurmærke bianca — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	26
2017/C 437/32	Sag T-42/16: Rettens dom af 8. november 2017 — De Nicola mod Rådet og Den Europæiske Unions Domstol (Erstatningsansvar uden for kontrakt — personalesag — EIB's ansatte — direktiver om laserterapi — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig frist — manglende overholdelse af reglerne om ret til retfærdig rettergang — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab — påstande fremsat af sagsøgeren i forbindelse med et verserende søgsmål ved Personaleretten — delvis henvisning af sagen til Retten)	27
2017/C 437/33	Sag T-99/16: Rettens dom af 8. november 2017 — De Nicola mod Den Europæiske Unions Domstol (Ansvar uden for kontrakt — personalesag — ansatte i EIB — psykisk chikane — manglende overholdelse af reglerne om ret til retfærdig rettergang — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig frist — påstande om erstatning fremsat i forbindelse med et verserende søgsmål ved Personaleretten — delvis henvisning af sagen til Retten)	28

2017/C 437/34	Sag T-144/16: Rettens dom af 7. november 2017 — Mundipharma mod EUIPO — Multipharma (MULTIPHARMA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MULTIPHARMA — ældre EU-ordmærke MUNDIPHARMA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009]	29
2017/C 437/35	Sag T-754/16: Rettens dom af 8. november 2017 — Oakley mod EUIPO — Xuebo Ye (gengivelse af en ufuldstændig ellipse) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af et EU-figurmærke, der gengiver en silhouet i form af en ufuldstændig ellipse — ældre EU-figurmærke, der gengiver en ellipse — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001])	29
2017/C 437/36	Sag T-776/16: Rettens dom af 8. november 2017 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell.) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke iCell. — ældre EU-ordmærke Isocell, ældre internationale ordmærke Isocell og ældre internationale og nationale ordmærke ISOCELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1 litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	30
2017/C 437/37	Sag T-777/16: Rettens dom af 8. november 2017 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket iCell. Insulation Technology Made in Sweden — det ældre EU-ordmærke Isocell, det ældre internationale ordmærke Isocell og det ældre internationale og nationale ordmærke ISOCELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	31
2017/C 437/38	Sag T-80/17: Rettens dom af 8. november 2017 — Steiniger mod EUIPO [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket IST — det ældre EU-figurmærke ISTA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — relevant kundekreds — varer og tjenesteydelser af lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/100]]	31
2017/C 437/39	Sag T-623/17: Sag anlagt den 11. september 2017 — Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija mod SRB	32
2017/C 437/40	Sag T-657/17: Sag anlagt den 27. september 2017 — Anabi Blanga mod EUIPO — Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Sag T-667/17: Sag anlagt den 21. september 2017 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet	33
2017/C 437/42	Sag T-698/17: Sag anlagt den 11. oktober 2017 — Man Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Sag T-703/17: Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Cypern mod EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Sag T-708/17: Sag anlagt den 12. oktober 2017 — OPS Újpest mod Kommissionen	36
2017/C 437/45	Sag T-709/17: Sag anlagt den 13. oktober 2017 — M-Sansz mod Kommissionen	37
2017/C 437/46	Sag T-710/17: Sag anlagt den 13. oktober 2017 — Lux-Rehab Non-Profit mod Kommissionen	38

2017/C 437/47	Sag T-712/17: Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Ntolas mod EUIPO — General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Sag T-713/17: Sag anlagt den 14. oktober 2017 — Motex mod Kommissionen	40
2017/C 437/49	Sag T-714/17: Sag anlagt den 10. oktober 2017 — Aeris Invest mod SRB	42
2017/C 437/50	Sag T-97/17: Rettens kendelse af 25. oktober 2017 — Franmax mod EUIPO — R. Seelig & Hille (herbea)	42

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 437/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 424 af 11.12.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 412 af 4.12.2017

EUT C 402 af 27.11.2017

EUT C 392 af 20.11.2017

EUT C 382 af 13.11.2017

EUT C 374 af 6.11.2017

EUT C 369 af 30.10.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-389/15) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — Rådets afgørelse om bemyndigelse til indledning af forhandlinger om en revideret Lissabonaftale om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser — artikel 3, stk. 1, TEUF — Unionens enekompetence — den fælles handelspolitik — artikel 207, stk. 1, TEUF — handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret)

(2017/C 437/02)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis og M. Kocjan, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Europa-Parlamentet (ved J. Etienne, A. Neergaard og R. Passos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Balta og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Techert, som befuldmægtigede), Den Helleniske Republik (ved M. Tassopoulou, som befuldmægtiget), Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda og D. Segoin, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino), Ungarn (ved M. Bóra, M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, M. Gijzen og B. Koopman, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget), Den Portugisiske Republik (ved M. Figueiredo, L. Inez Fernandes og L. Duarte, som befuldmægtigede), Den Slovakiske Republik (ved M. Kianička, som befuldmægtiget) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie og D. Robertson, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 8512/15 af 7. maj 2015 om bemyndigelse til indledning af forhandlinger om en revideret Lissabonaftale om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for så vidt angår områder, som falder ind under Den Europæiske Unions kompetence, annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 8512/15 skal opretholdes indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, der ikke kan overstige seks måneder regnet fra datoen for denne doms afsigelse, af en afgørelse, der skal vedtages af Rådet for Den Europæiske Union på grundlag af artikel 207 TEUF og 218 TEUF.
- 3) Rådet betaler sagsomkostningerne.

- 4) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-467/15 P) (¹)

[Appel — statsstøtte — støtte, som Den Italienske Republik har tildelt mælkeproducenter — støtteordning knyttet til tilbagebetaling af mælkeafgifter — betinget beslutning — beslutning truffet af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 artikel 1, litra b) og c) — eksisterende støtte — ny støtte — begreber — ændring af eksisterende støtte i strid med en betingelse, der sikrer støttens forenelighed med det indre marked]

(2017/C 437/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato S. Fiorentino og P. Grasso)

Konklusion

- 1) Punkt 1, 2 og 4 i konklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 24. juni 2015, Italien mod Kommissionen (T-527/13, EU: T:2015:429) ophæves.
- 2) [Som berigtiget ved kendelse af 21. november 2017] Europa-Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Den Italienske Republik ved Den Europæiske Unions Ret i sag T-527/13.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

(¹) EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-593/15 P og C-594/15 P) (¹)

(Appel — Unionens egne indtægter — afgørelse 2007/436/EF — medlemsstaternes økonomiske ansvar — fortabelse af visse importafgifter — pligt til at udbetale Europa-Kommissionen et beløb svarende til tabet — annullationssøgsmål — formaliteten — skrivelse fra Europa-Kommissionen — begrebet »anfægtelig retsakt«)

(2017/C 437/04)

Processprog: slovakisk

Parter

Appellant: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan og Z. Malúšková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for appellanten: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Stranz, som befuldmægtigede) og Rumænien (ved R.-H. Radu, M. Chicu og A. Wellman, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland og Rumænien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. oktober 2017 — Rumænien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-599/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Unionens egne indtægter — afgørelse 2007/436/EF — medlemsstaternes økonomiske ansvar — fortabelse af visse importafgifter — pligt til at betale Europa-Kommissionen et beløb svarende til tabet — annullationssøgsmål — formaliteten — skrivelse fra Europa-Kommissionen — begrebet »anfægtelig retsakt«)

(2017/C 437/05)

Processprog: rumænsk

Parter

Appellant: Rumænien (ved R.-H. Radu, M. Chicu og A. Wellman, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár og Z. Malúšková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Stranz, som befuldmægtigede) og Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rumænien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Slovakiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. oktober 2017 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen

(Sag C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) — artikel 57 — særligt problematiske stoffer — identifikation — artikel 2, stk. 8, litra b) — undtagelse — artikel 3, nr. 15) — begrebet »mellemprodukt« — acrylamid)

(2017/C 437/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS (ved advocats E. Mullier og R. Cana samt barrister D. Abrahams)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advocaten J. Stuyck og S. Raes), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og B. Koopman, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-687/15) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — Rådet for Den Europæiske Unions konklusioner om Den Internationale Telekommunikationsunions verdensradiokonference 2015 — artikel 218, stk. 9, TEUF — afvigelse fra den foreskrevne retlige form — manglende angivelse af retsgrundlag)

(2017/C 437/07)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Nicolae og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Šulce, J.-P. Hix og O. Segnana, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og M. Hedvábná, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Stranz, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda og D. Colas, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie, M. Holt og D. Robertson, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Holmes)

Konklusion

- 1) De af Rådet for Den Europæiske Union på dets 3419. samling den 26. oktober 2015 i Luxembourg vedtagne konklusioner om Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU) verdensradiokonference 2015 (WRC-15) annulleres.
- 2) Rådet betaler sagsomkostningerne.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 68 af 22.2.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2017 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-39/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 2 — moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater — fælles beskatningsordning — moderselskabets mulighed for at fradrage skattepligtigt udbytte — nationale bestemmelser, der tilsigter at ophæve dobbeltbeskatning af datterselskabers udlodning af udbytte — ingen hensyntagen til, om renter for lån er forbundet med finansieringen af den kapitalandel, som lå til grund for udbetaling af udbytte)

(2017/C 437/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Argenta Spaarbank NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel 198, nr. 10, i indkomstskatteloven af 1992, som samordnet ved kongelig anordning af 10. april 1992 og stadfæstet ved lov af 12. juni 1992, hvorefter renter, som et moderselskab har betalt for et lån, ikke kan fradrages i dette moderselskabs skattepligtige overskud op til et beløb, der svarer til størrelsen af det udbytte, som allerede er skattefradragsberettiget, og som modtages fra kapitalandele, som det nævnte moderselskab har ejet i datterselskaberne i en periode på mindre end et år, selv om disse renter ikke er forbundet med finansieringen af disse kapitalandele.

- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435 skal fortolkes således, at den ikke tillader, at medlemsstaterne anvender en national bestemmelse som artikel 198, nr. 10, i indkomstskatteloven af 1992, som samordnet ved kongelig anordning af 10. april 1992 og stadfæstet ved lov af 12. juni 1992, for så vidt som den går ud over, hvad der er nødvendigt for at undgå svig og misbrug.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. oktober 2017 — The English Bridge Union Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-90/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelse af tjenesteydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport — begrebet »sport« — aktivitet kendetegnet ved et fysisk element — kontraktbridge med dupliserede kort)

(2017/C 437/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The English Bridge Union Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Konklusion

Artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en aktivitet som kontraktbridge med dupliserede kort, som er karakteriseret ved et tilsyneladende ubetydeligt fysisk element, ikke henhører under begrebet »sport« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — sag anlagt af POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-106/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — grænseoverskridende omdannelse af et selskab — flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted uden flytning af det faktiske hovedsæde — afslag på sletning fra selskabsregistret — national lovgivning, som betinger sletning fra selskabsregistret af en opløsning af selskabet efter en likvidation — anvendelsesområdet for etableringsfriheden — begrænsning af etableringsfriheden — beskyttelse af interesserne for kreditorer, minoritetsselskabsdeltagere og lønmodtagere — bekæmpelsen af misbrug)

(2017/C 437/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Part i hovedsagen

POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., under likvidation

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at etableringsfriheden finder anvendelse på flytningen af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, der er stiftet i henhold til retten i en medlemsstat, til en anden medlemsstats område med henblik på en omdannelse af selskabet i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne anden medlemsstats lovgivning, til et selskab, der henhører under sidstnævntes ret, uden flytning af det nævnte selskabs faktiske hovedsæde.
- 2) Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som betinger flytningen af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, der er stiftet i henhold til retten i en medlemsstat, til en anden medlemsstats område med henblik på en omdannelse af selskabet til et selskab, der henhører under sidstnævntes ret, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i dennes lovgivning, af en likvidation af det første selskab.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. oktober 2017 — straffesag mod I (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Kehl — Tyskland)

(Sag C-195/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport — kørekort — direktiv 2006/126/EF — artikel 2, stk. 1 — gensidig anerkendelse af kørekort — begrebet »kørekort« — Certificat d'examen du permis de conduire (køreprøveattest, CEPC-attest), der giver indehaveren ret til at føre motorkøretøj på udstedelsesmedlemsstatens område før udleveringen af det endelige kørekort — situation, hvor indehaveren af en CEPC-attest fører et motorkøretøj i en anden medlemsstat — forpligtelse til at anerkende CEPC-attesten — sanktioner over for indehaveren af en CEPC-attest for at føre et motorkøretøj uden for den CEPC-attestudstedende medlemsstats område — forholdsmæssighed)

(2017/C 437/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Kiel

Tiltalt i straffesagen

I

Procesdeltager: Staatsanwaltschaft Offenburg

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort samt artikel 18 TEUF, 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, i henhold til hvilken denne medlemsstat kan afslå at anerkende en i en anden medlemsstat udstedt attest, hvorved det attesteres, at indehaveren har en førerret, når denne attest ikke opfylder kravene i den i dette direktiv fastsatte kørekortmodel, selv i det tilfælde, hvor indehaveren af den pågældende attest opfylder de ved direktivet pålagte betingelser for at få udstedt et kørekort.

- 2) Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 samt artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en sanktion over for en person, der, skønt vedkommende opfylder de i dette direktiv fastsatte betingelser for at få udstedt et kørekort, fører et motorkøretøj på medlemsstatens område uden at være i besiddelse af et kørekort, der opfylder kravene i den i nævnte direktiv fastsatte kørekortmodel, og som, indtil en anden medlemsstat har udstedt et sådant kørekort, udelukkende kan bevise sin førerret, som er erhvervet i denne anden medlemsstat, med en af nævnte anden medlemsstat udstedt midlertidig attest, på betingelse af, at denne sanktion ikke står i misforhold til de omhandlede gerningers grovhed. Det tilkommer i denne forbindelse den forelæggende ret som led i dens bedømmelse af grovheden af den overtrædelse, som den pågældende har begået, og af stregheden af den sanktion, som vedkommende er blevet pålagt, som en eventuelt formildende omstændighed at tage hensyn til det forhold, at den pågældende har opnået førerret i en anden medlemsstat, der attesteres af den foreliggende CEPC-attest, som efter anmodning fra den pågældende i princippet vil blive ombyttet før dens udløbsdato til et kørekort, der opfylder kravene i den i direktiv 2006/126 fastsatte kørekortmodel. Retten skal tillige i sammenhæng med denne bedømmelse undersøge, hvilken reel risiko den pågældende vil udgøre for færdselssikkerheden på dens område.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)**

(Sag C-201/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 27 — retsmiddel — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 29 — fristen for at gennemføre overførslen — manglende overførsel inden for den fastsatte frist — den ansvarlige medlemsstats forpligtelser — ansvarsovergang — krav om en afgørelse fra den ansvarlige medlemsstat)

(2017/C 437/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri

Procesdeltager: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Konklusion

- 1) Artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at hvis overførslen ikke har fundet sted inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, overgår det fulde ansvar til den anmodende medlemsstat, uden at det er nødvendigt, at den ansvarlige medlemsstat har afvist at overtage eller tilbagetage den pågældende person.

- 2) Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse skal råde over effektive og hurtige retsmidler, som gør det muligt for ham at påberåbe sig den omstændighed, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel. Den ret, som i en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede indrømmes ansøgeren om international beskyttelse til at påberåbe sig omstændigheder, der er indtrådt efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af denne afgørelse, opfylder dette krav om at sikre effektive og hurtige retsmidler.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2017 — Bulgarska energiyna borsa AD (BEB) mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-347/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 101 TEUF og 102 TEUF — direktiv 2009/72/EF — artikel 9, 10, 13 og 14 — forordning (EF) nr. 714/2009 — artikel 3 — forordning (EU) nr. 1227/2011 — artikel 2, nr. 3) — forordning (EU) nr. 2015/1222 — artikel 1, stk. 3 — certificering og udpegelse af en uafhængig transmissionssystemoperatør — begrænsning af antallet af indehavere af licenser til transmission af elektricitet på det nationale område)

(2017/C 437/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bulgarska energiyna borsa AD (BEB)

Sagsøgt: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Konklusion

Artikel 9, 10, 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003, artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, sammenholdt med tredje betragtning til denne forordning, og artikel 1, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger er under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke til hinder for en national lovgivning, der begrænser antallet af personer, der tildeles en licens til transmission af elektricitet på et bestemt område.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — »Aqua Pro« SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-407/16) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — toldunion — EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 1, og artikel 220, stk. 2, litra b) — efteroprævning af import- eller eksportafgifter — begrebet »bogføring af importafgifter« — den kompetente toldmyndigheds afgørelse — frist for at fremsætte en anmodning om godtgørelse eller fritagelse — pligt til at forelægge sagen for Europa-Kommissionen — beviser i tilfælde af en klage over en afgørelse fra den kompetente myndighed i importmedlemsstaten]

(2017/C 437/14)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Aqua Pro« SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

- 1) Artikel 217, stk. 1, og artikel 220, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at i tilfælde af en efterfølgende opkrævning skal det af myndighederne fastlagte toldbeløb anses for at være bogført, når toldmyndighederne har indskrevet dette beløb i regnskabsregistrene eller på anden måde, uanset den omstændighed, at myndighedernes afgørelse om bogføring eller om fastsættelse af forpligtelsen til at betale told er genstand for en administrativ klage eller et søgsmål ved domstolene.
- 2) Artikel 220, stk. 2, litra b), samt artikel 236, 239 og 243 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at sidstnævnte inden for rammerne af en administrativ klage eller et søgsmål ved domstolene, som omhandlet i artikel 243 i denne forordning, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, til prøvelse af en afgørelse fra den kompetente afgiftsmyndighed om efterfølgende bogføring af et importafgiftsbeløb og om at pålægge importøren betalingen heraf, kan påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i nævnte forordning, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, med henblik på at modsætte sig denne bogføring, uanset spørgsmålet om, hvorvidt importøren har fremsat en anmodning om godtgørelse af eller fritagelse for disse afgifter i overensstemmelse med artikel 236 og 239 i samme forordning, som ændret ved forordning nr. 2700/2000.
- 3) Artikel 869, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1335/2003 af 25. juli 2003, skal fortolkes således, at toldmyndighederne, hvis Europa-Kommissionen ikke har truffet en beslutning eller ikke har gennemført en procedure som omhandlet i artikel 871, stk. 2, i denne forordning, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke selv kan træffe afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring af ikke-opkrævede afgifter ved at finde, at betingelserne for at påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, er opfyldt, og at disse myndigheder har pligt til at forelægge Kommissionen sagen, enten når nævnte myndigheder mener, at Kommissionen har begået en fejl som omhandlet i nævnte bestemmelse i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, eller når omstændighederne i hovedsagen har forbindelse med resultatet af en unionsundersøgelse som omhandlet i artikel 871, stk. 1, andet led, i forordning nr. 2454/92, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, eller når det i hovedsagen omhandlede afgiftsbeløb er større end eller lig med 500 000 EUR.

- 4) Artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at oplysningerne i en rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om den adfærd, som toldmyndighederne i udførselslandet og eksportøren har udvist, er et af de beviser, der skal tages i betragtning for at afgøre, om betingelserne for, at en importør kan påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning i henhold til denne bestemmelse, er opfyldt. For så vidt som en sådan rapport, henset til de oplysninger, som den indeholder, imidlertid viser sig utilstrækkelig til i fornødent omfang at godtgøre, om disse betingelser i alle henseender rent faktisk er opfyldt, hvilket det påhviler den nationale ret at vurdere, kan toldmyndighederne være forpligtede til at fremlægge yderligere beviser med henblik herpå, bl.a. ved at foretage efterfølgende kontroller.
- 5) Artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at det tilkommer den forelæggende ret under hensyn til samtlige de faktiske konkrete forhold i tvisten i hovedsagen, herunder navnlig de beviser, som parterne i hovedsagen har fremlagt, at vurdere, om betingelserne for, at en importør kan påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning i henhold til denne bestemmelse, er opfyldt. Med henblik på denne vurdering går de oplysninger, som er fremkommet ved en efterfølgende kontrol, ikke forud for oplysningerne i en rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- 6) Artikel 875 i forordning nr. 2454/92, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, skal fortolkes således, at en medlemsstat, på de betingelser, som Kommissionen har præciseret i overensstemmelse med denne artikel, er bundet af Kommissionens vurderinger i en afgørelse, der er truffet på grundlag af artikel 873 i denne forordning, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, vedrørende en anden medlemsstat, i tilfælde, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, hvilket det tilkommer disse myndigheder og retter at vurdere under hensyntagen til bl.a. oplysningerne om den adfærd, som eksportøren og toldmyndighederne i udførselslandet har udvist, således som de fremgår af en rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som nævnte afgørelse er baseret på.
- 7) Artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, og artikel 875 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, skal fortolkes således, at toldmyndighederne kan foretage alle de efterfølgende kontroller, som de finder nødvendige, og anvende de oplysninger, som er fremkommet i forbindelse med disse kontroller, både for at vurdere, om betingelserne for, at en importør kan påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, er opfyldt, og for at afgøre, om der i et tilfælde, som de har fået forelagt, gør sig lignende faktiske og retlige forhold gældende, som omhandlet i artikel 875 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 1335/2003, som i et tilfælde, der er genstand for en afgørelse om ikke at bogføre afgifter, som Kommissionen har vedtaget i overensstemmelse med artikel 873 i forordning nr. 2454/92, som ændret ved forordning nr. 1335/2003.
- 8) Artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en importør har importeret varer på grundlag af en distributionsaftale, ikke har betydning for importørens mulighed for at påberåbe sig beskyttelse af en berettiget forventning og dette på de samme betingelser som en importør, der har importeret varer ved at købe dem direkte af eksportøren, dvs. hvis de tre kumulative betingelser er opfyldt. For det første skal det forhold, at afgifterne ikke er blevet opkrævet, bero på en fejl, som de kompetente myndigheder selv har begået, endvidere skal denne fejl, der er begået af myndighederne, være af en sådan karakter, at den ikke med rimelighed kunne forventes at være blevet opdaget af en afgiftspligtig i god tro, og endelig skal den afgiftspligtige have overholdt samtlige gældende bestemmelser vedrørende toldangivelsen. Med henblik herpå påhviler det en sådan importør at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå risikoen for en efteropkrævningssag, bl.a. ved i forbindelse med eller efter indgåelsen af distributionsaftalen fra den anden kontraherende part at indhente alle de beviser, der bekræfter, at udstedelsen af oprindelsescertifikat »formular A« for disse varer er korrekt. En berettiget forventning som omhandlet i nævnte bestemmelse foreligger således ikke, når denne importør, selv om der er åbenbare grunde til at betvivle korrektheden af et oprindelsescertifikat, ikke har forhørt sig hos nævnte kontraherende part om omstændighederne ved udstedelsen af dette certifikat for at kontrollere, om denne tvivl er begrundet.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — Global Steel Wire, SA (sag C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-456/16 P) og Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-458/16 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-454/16 P — C-456/16 P og C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 1/2003 — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — overtrædelse af artikel 101 TEUF — bøder — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — punkt 35 — betalingsevne — fornyet anmodning om bødenedsættelse for manglende betalingsevne — afslagskrivelse — søgsmål anlagt til prøvelse af denne skrivelse — formaliteten)

(2017/C 437/15)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Global Steel Wire, SA (sag C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-456/16 P) og Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-458/16 P) (ved advokater F. González Díaz, A. Tresandi Blanco og V. Romero Algarra)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA og Trenzas y Cables de Acero PSC SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2017 — Global Steel Wire, SA (sag C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-460/16 P) og Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-461/16 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-457/16 P og C-459/16 P — C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 1/2003 — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — overtrædelse af artikel 101 TEUF — datterselskabers overtrædelser tilregnes deres moderselskab — begrebet »virksomhed« — indicier for, at der foreligger en økonomisk enhed — formodning for reel udøvelse af en afgørende indflydelse — virksomhedssuccession — bødens størrelse — betalingsevne — betingelser — overholdelse af retten til forsvar)

(2017/C 437/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Global Steel Wire, SA (sag C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (sag C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (sag C-460/16 P) og Moreda-Riviere Trefilerías SA (sag C-461/16 P) (ved advokater F. González Díaz, A. Tresandi Blanco og V. Romero Algarra)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede, bistået af advokater L. Ortiz Blanco og A. Lamadrid de Pablo)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA og Moreda-Riviere Trefilerías SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. oktober 2017 — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mod BB construct s. r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-534/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — registrering i registret over momspligtige personer — national lovgivning, som fastsætter, at der skal stilles en sikkerhed — bekæmpelse af svig — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet ne bis in idem — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft)

(2017/C 437/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sagsøgt: BB construct s. r. o.

Konklusion

Artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at skattemyndigheden — ved merværdiafgiftsregistreringen af en afgiftspligtig person, hvis administrerende direktør tidligere var administrerende direktør for eller anpartshaver i en anden juridisk person, som ikke overholdte sine skattemæssige forpligtelser — pålægger denne afgiftspligtige person at stille en sikkerhed, som kan beløbe sig til 500 000 EUR, såfremt den sikkerhed, der kræves af nævnte afgiftspligtige person, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de i denne artikel 273 nævnte mål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Ligebehandlingsprincippet skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at skattemyndigheden kræver af en ny afgiftspligtig person — ved dennes merværdiafgiftsregistrering — at den på grund af sine forbindelser med en anden juridisk person, der har skatterestancer, stiller en sådan sikkerhed.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Appel iværksat den 18. august 2017 af Groupe Léa Nature til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 8. juni 2017 i sag T-341/13 RENV: Groupe Léa Nature mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Groupe Léa Nature (ved avocat E. Baud)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Debonair Trading Internacional Lda

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Retten den 8. juni 2017, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Debonair tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender:

Første anbringende om tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), som er støttet på en tilsidesættelse af fast retspraksis om vurderingen af risikoen for forveksling mellem varemærkerne.

Til støtte for dette anbringende har appellanten anført, at Retten:

- ikke har anvendt de relevante kriterier, der er nødvendige for at fastlægge den relevante kundekreds
- ikke har bedømt lighederne mellem tegnene korrekt
- ikke har anvendt de relevante krav med henblik på at bedømme, om der er opnået fornødent særpræg ved brug, korrekt, og
- ikke gyldigt har foretaget en analyse af helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.

Andet anbringende om tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5, som er støttet på en tilsidesættelse af fast retspraksis vedrørende brug, der skader et ældre varemærkes renommé.

Til støtte for dette anbringende har appellanten anført, at Retten:

- ikke har anvendt alle de kriterier, der er nødvendige for at fastlægge, om et ældre varemærke har renommé
- ikke har bedømt lighederne mellem tegnene korrekt
- ikke har gennemført en gyldig analyse af, om der foreligger en sammenhæng, som den relevante kundekreds kunne foretage, mellem varemærkerne, og
- ikke har foretaget en behørig vurdering af den skadelige virkning, som brugen af en varemærkeansøgning kan have på et ældre varemærkes renommé.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. september 2017 — Finanzamt Goslar mod baumgarten sports & more GmbH

(Sag C-548/17)

(2017/C 437/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Goslar

Sagsøgt: baumgarten sports & more GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 63 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ under hensyntagen til den afgiftspligtige persons opgave som afgiftsopkræver for statskassen fortolkes indskrænkende således, at det beløb, der skal indgå for ydelsen
 - a) er forfaldent eller
 - b) i det mindste skyldes uden betingelser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er den afgiftspligtige person forpligtet til at finansiere den skyldige afgift for ydelsen i en periode på to år, såfremt han (delvis) først kan modtage vederlaget for sin ydelse to år efter afgiftspligtens indtræden?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er medlemsstaterne under hensyntagen til deres beføjelser i henhold til artikel 90, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem berettiget til allerede for den afgiftsperiode, hvor afgiften forfalder, at lægge en regulering i henhold til artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem til grund, såfremt det beløb, der skal modtages, endnu ikke er forfaldent, idet det først kan indgå hos den afgiftspligtige person to år efter afgiftspligtens indtræden?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. september 2017 — Alpenchalets Resorts GmbH mod Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Sag C-552/17)

(2017/C 437/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alpenchalets Resorts GmbH

Sagsøgt: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en ydelse, som i det væsentlige består i at stille en feriebolig til rådighed, og hvor ekstra ydelsesbestanddele kun skal anses for sekundære ydelser til hovedydelsen, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom Van Ginkel af 12. november 1992, C-163/91 (EU:C:1992:435) omfattet af særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan denne ydelse foruden særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem desuden også være omfattet af de nedsatte satser for ferieophold som omhandlet i artikel 98, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem sammenholdt med bilag III, nr. 12)?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Appel iværksat den 22. september 2017 af OZ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling)
den 13. juli 2017 i sag T-607/16, OZ mod Den Europæiske Investeringsbank**

(Sag C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: OZ (ved avocat B. Maréchal)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af den appellerede dom i sag T-607/16.
- Annullation af afgørelsen truffet af Dr. Werner Hoyer, formand for EIB, den 16. oktober 2015 i forbindelse med den DAW-procedure, som blev iværksat efter OZ's anmeldelse af 20. maj 2015 af supervisor F. og som blev undersøgt af Investigation Panel, og annullation af rapporten af 14. september 2015 vedrørende den af OZ indgivne anmeldelse, hvori OZ's klage blev afslået og hvori der blev medtaget upassende anbefalinger.
- EIB tilpligtes at betale erstatning for lægelige omkostninger som følge af det af OZ lidte tab på i) 977 EUR indtil dags dato (inkl. moms) og på ii) et foreløbigt beløb på 5 850 EUR for fremtidige lægelige omkostninger.
- EIB tilpligtes at betale erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab på 20 000 EUR.
- EIB tilpligtes at betale advokathonorarer i forbindelse med den verserende sag på 35 100 EUR (inkl. moms).
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.
- EIB tilpligtes at genåbne DAW-proceduren og/eller at foranledige, at EIB's formand træffer en ny afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dom afsagt af Retten den 13. juni 2017, OZ mod Den Europæiske Investeringsbank (sag T-607/16), hvorved Retten frifandt appelindstævnte for en påstand om annullation af afgørelsen fra EIB's formand af 16. oktober 2015, truffet i forbindelse med den undersøgelsesprocedure vedrørende værdighed på arbejdet, der blev iværksat efter OZ's værdighed-på-arbejdet-anmeldelse af 20. maj 2015 af F. vedrørende beskyldninger om seksuel chikane, som blev undersøgt af Investigation Panel, skal ophæves, og at undersøgelsespanelets rapport af 14. september 2015 i forbindelse med den værdighed-på-arbejdet-anmeldelse, som OZ indgav den 20. maj 2015, skal annulleres («den pågældende afgørelse og den pågældende rapport»).

Sagen vedrører OZ's beskyldninger om seksuel chikane mod supervisor F., som fandt sted mellem 2011 og 2014, og som førte til, at OZ iværksatte en formel værdighed-på-arbejdet procedure den 20. maj 2015.

I overensstemmelse med værdighed-på-arbejdet proceduren afgav undersøgelsespanelet en rapport af 14. september 2014, på baggrund af hvilken formanden for Den Europæiske Investeringsbank traf en afgørelse af 16. oktober 2015.

Appellanten har gjort gældende, at: i) der har været flere ulovligheder under undersøgelsesproceduren, navnlig hvad angår tilsidesættelser af OZ's ret til en retfærdig rettergang (som fastsat i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og at ii) både rapporten og afgørelsen indeholder flere elementer, som ikke blot er irrelevante for behandlingen af OZ's klage over sexchikane, som vedrører OZ's privatliv og således skal fjernes, eller er irrelevante og falder uden for området for undersøgelsen.

Efter uden held at have forsøgt at nå frem til et forlig i tvisten, navnlig ved iværksættelsen af en mæglingsprocedure på grundlag af artikel 41 i Den Europæiske Investeringsbanks personalevedtægt (som blev opgivet den 22. april 2016), indgav OZ ved advokat Benoit Maréchal en stævning til Retten for EU-personalesager med påstand om annullation af afgørelsen og rapporten.

Ved dom af 13. juli 2017 frifandt Retten appelindstævnte. Retten fastslog, at Den Europæiske Investeringsbank ikke havde handlet ulovligt i forhold til OZ i forbindelse med undersøgelsesproceduren vedrørende seksuel chikane og forkastede erstatningskravet.

OZ har iværksat denne appel med påstand om, at Retten har tilsidesat EU-retten, og i forbindelse med hvilken EIB's ansvar forsøges godtgjort.

- Første anbringende: Tilsidesættelse af værdighed-på-arbejdet proceduren og af artikel 6 i EMRK og chartrets artikel 47: princippet om OZ's ret til retfærdig rettergang, i overensstemmelse med artikel 6 i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Friheder og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet tilsidesat under undersøgelsen af anmeldelsen af chikane.
- Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 8 i EMRK og chartrets artikel 7: indsættelse af irrelevante elementer og kommentarer i rapporten og i afgørelsen fra EIB's formand — tilsidesættelse af OZ's ret til privatliv.
- Tredje anbringende: Tilsidesættelse på grund af retsnægtelse, eftersom Retten ikke traf afgørelse baseret på de faktiske omstændigheder og det retsgrundlag, der var forelagt den.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 25. september 2017 — Nestrade, S.A. mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) og Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Sag C-562/17)

(2017/C 437/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nestrade, S.A.

Øvrige parter: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) og Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan retspraksis i Petroma-dommen (sag C-271/12) ⁽¹⁾ præciseres således, at tilbagebetaling af moms efter anmodning fra en virksomhed, der ikke er hjemmehørende i EU, er tilladt, selv om den nationale afgiftsmyndighed allerede har givet afslag på tilbagebetaling, på det grundlag at virksomheden har undladt at besvare en anmodning om oplysninger vedrørende dens skatteidentifikationsnummer, når det tages i betragtning, at myndigheden på det relevante tidspunkt allerede var i besiddelse af denne oplysning, eftersom den var blevet fremlagt af virksomheden som svar på andre anmodninger?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

Betyder en anvendelse med tilbagevirkende kraft af retspraksis i Senatex-dommen (sag C-518/14) ⁽²⁾, at en administrativ afgørelse om afslag på tilbagebetaling af den omhandlede moms skal annulleres, når det tages i betragtning at nævnte afgørelse udelukkende opretholder en tidligere endelig administrativ afgørelse om afslag på tilbagebetaling af moms, der blev vedtaget af AEAT i henhold til en anden procedure end den, der ved lov er fastsat for en sådan situation, og hvorved rettighederne for ansøgeren om tilbagebetaling desuden begrænses, idet denne fratages adgangen til at forsvare sig?

⁽¹⁾ Dom af 8.5.2013, Petroma Transports m.fl., C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Dom af 15.9.2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 28. september 2017 — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mod Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sag C-575/17)

(2017/C 437/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sofina SA, Rebelco SA og Sidro SA

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at den likviditetsmæssige ulempe, som skyldes, at udbytte, der udloddes til underskudsgivende ikke-hjemmehørende selskaber, kildebeskattes, hvorimod underskudsgivende hjemmehørende selskaber først beskattes af det udbytte, de modtager, i forbindelse med det regnskabsår, hvor de i givet fald igen bliver overskudsgivende, i sig selv udgør en forskellig behandling, der må betegnes som en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital?
- 2) Kan den eventuelle begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, der er nævnt i det foregående spørgsmål, henset til kravene i artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anses for at være begrundet i behovet for at sikre en effektiv skatteopkrævning, da ikke-hjemmehørende selskaber ikke er underlagt de franske skattemyndigheders kontrol, eller i behovet for at opretholde fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne?
- 3) Såfremt den omtvistede kildebeskatning i princippet kan tillades under hensyn til den frie bevægelighed for kapital:
 - er disse bestemmelser da til hinder for, at der opkræves kildeskat af udbytte, som udloddes af et hjemmehørende selskab til et underskudsgivende ikke-hjemmehørende selskab fra en anden medlemsstat, når det sidstnævnte selskab indstiller sin virksomhed uden at blive overskudsgivende igen, hvorimod et hjemmehørende selskab, der befinder sig i denne situation, faktisk ikke beskattes af dette udbytte?
 - skal disse bestemmelser da fortolkes således, at når der foreligger beskatningsregler, hvorefter udbytte behandles forskelligt, alt efter om det udloddes til hjemmehørende eller ikke-hjemmehørende, skal der foretages en sammenligning af den faktiske skattebyrde, der påhviler disse i forbindelse med dette udbytte, således at en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, som skyldes, at disse regler alene udelukker ikke-hjemmehørende fra at fradrage omkostninger, der er direkte forbundet med selve modtagelsen af udbytte, kan anses for at være begrundet i de forskellige satser for almindelig beskatning af udbytte, der udloddes til hjemmehørende, i forbindelse med et efterfølgende regnskabsår og for kildebeskatning af udbytte, der udloddes til ikke-hjemmehørende, når denne forskel kompenserer for det forskellige skattegrundlag for så vidt angår det betalte skattebeløb?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de Cassation (Frankrig) den 12. oktober 2017 — Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin mod Electricité de France (EDF)

(Sag C-590/17)

(2017/C 437/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de Cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin

Sagsøgt: Electricité de France (EDF)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at et selskab, såsom selskabet EDF, når det yder et lån med sikkerhed i fast ejendom i henhold til støtteordningen til erhvervelse af fast ejendom, som kun selskabets ansatte er berettigede til, handler som erhvervsdrivende?

- 2) Skal nævnte direktivs artikel 2 fortolkes således, at et selskab, såsom selskabet EDF, når det yder et lån med sikkerhed i fast ejendom til en ansats ægtefælle, der ikke er ansat i nævnte selskab men solidarisk hæftende medlåntager, handler som erhvervsdrivende?
- 3) Skal nævnte direktivs artikel 2 fortolkes således, at en ansat i et selskab, såsom selskabet EDF, der har indgået en aftale med selskabet om et sådant lån med sikkerhed i fast ejendom, handler som forbruger?
- 4) Skal nævnte direktivs artikel 2 fortolkes således, at ægtefællen til denne arbejdstager, der underskriver samme lån, ikke i kraft af sin egenskab som ansat i selskabet, men som solidarisk hæftende medlåntager, handler som forbruger?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. oktober 2017 — Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL mod MJA, som kurator i insolvensbehandlingen af eBizcuss.com (eBizcuss)

(Sag C-595/17)

(2017/C 437/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL

Sagsøgt: MJA, som kurator i insolvensbehandlingen af eBizcuss.com (eBizcuss)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 23 i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den tillader den nationale ret i en erstatningssag anlagt af en forhandler mod den pågældendes leverandør i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anvende en værnetingsklausul, der er fastsat i kontrakten mellem parterne?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 23 i forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at den tillader den nationale ret i en erstatningssag anlagt af en forhandler mod den pågældendes leverandør i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anvende en værnetingsklausul, der er fastsat i kontrakten mellem parterne, herunder i tilfælde hvor den nævnte klausul ikke udtrykkeligt henviser til tvister vedrørende ansvar som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten?
- 3) Skal artikel 23 i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at den tillader den nationale ret i en erstatningssag anlagt af en forhandler mod den pågældendes leverandør i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at se bort fra en værnetingsklausul, der er fastsat i kontrakten mellem parterne, i tilfælde af at en national eller europæisk myndighed ikke har konstateret en overtrædelse af konkurrenceretten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 16. oktober 2017 — Japan Tobacco International SA og Japan Tobacco International France SAS mod Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics og Ministre des Solidarités et de la Santé

(Sag C-596/17)

(2017/C 437/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Japan Tobacco International SA og Japan Tobacco International France SAS

Sagsøgte: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics og Ministre des Solidarités et de la Santé

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det henset til definitionerne af tobaksvarer i dets artikel 2, 3 og 4 ligeledes regulerer prisen på tobaksvarer i emballage?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 15 i direktivet af 21. juni 2011 da, for så vidt som den fastsætter princippet om fri prisfastsættelse på tobaksvarer, fortolkes således, at den forbyder en regel om prisfastsættelse af disse varer pr. 1 000 vareenheder eller pr. 1 000 gram, som bevirker, at det ikke er tilladt fabrikkerne af tobaksvarer at differentiere deres priser på grundlag af eventuelle forskelle i prisen på disse varers emballage?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21.6.2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Roma (Italien) den 16. oktober 2017 — Pina Cipollone mod Ministero della Giustizia

(Sag C-600/17)

(2017/C 437/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pina Cipollone

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den sagsøgende fredsdommer som følge af sin tjenstlige virksomhed omfattet af begrebet »en person med tidsbegrænset ansættelse« i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 7 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾, sammenholdt med § 2 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse ⁽²⁾ og med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan en ordinær dommer eller »togato« anses for at være en fastansat person, der kan sidestilles med en fredsdommer, som er en person med tidsbegrænset ansættelse, med henblik på anvendelsen af § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, ønskes oplyst, om forskellen mellem proceduren for fastansættelse af ordinære dommere og de lovbestemte udvælgelsesprocedurer for tidsbegrænset ansættelse af fredsdommere udgør et objektivt forhold, som omhandlet i § 4, stk. 1 eller stk. 4, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som kan begrunde den manglende anvendelse — i retspraxis fra Corte di Cassazione (kassationsdomstolen, Italien) (in plenum) i sag nr. 13721/2017 og fra Consiglio di Stato (den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) i sin udtalelse af 8. april 2017 — på fredsdommere, således som det er tilfældet for sagsøgeren, der er tidsbegrænset ansat, af samme arbejdsvilkår som dem, der gælder for sammenlignelige, fastansatte ordinære dommere, og om dette objektive forhold kan begrunde, at der ikke anvendes forebyggende foranstaltninger og sanktioner i forhold til ulovlig anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede aftaler i henhold til § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse og i henhold til den nationale gennemførelseslovgivning, henset til, at der ikke findes nogen retsregel — selv på forfatningsretligt niveau — som skulle kunne begrunde forskelsbehandlingen med hensyn til henholdsvis arbejdsvilkår eller det absolutte forbud mod, at fredsdommere fastansættes, idet der herved henvises til den tidligere gældende nationale lovgivning [legge n. 217 — Sistemazione giuridico-economica dei vice pretori onorari incaricati di funzioni giudiziarie ai sensi del secondo comma dell'articolo 32 dell'ordinamento giudiziario (lov nr. 217, den retlige stilling for og aflønning af honorære dommerne med ansvar for juridiske opgave i henhold til artikel 32, stk. 2, i kongeligt dekret om retsvæsenets opbygning) af 18. maj 1974 (GURI nr. 150 af 10.6.1974)], som allerede for visse dommere benævnt *onorari* (nærmere bestemt honorære dommerne) fastsatte bestemmelser om tildeling af de samme arbejdsvilkår (som for almindelige dommere) og bestemmelser om ændring af deres ansættelsesforhold til tidsbegrænsede ansættelsesforhold?
- 4) Under alle omstændigheder ønskes oplyst, om den virksomhed, der udøves af fredsdommere, er i strid med chartrets artikel 47, stk. 2, og det EU-retlige begreb om uafhængige og upartiske domstole, for så vidt som en fredsdommer har en teoretisk interesse i en bestemt løsning af tvisten til fordel for sagsøgeren, og som eneste beskæftigelse udover retlige funktioner svarende til en domstols og kan træde i stedet for den kompetente dommer i Italien med henblik på at træffe afgørelse i arbejdsretlige sager i almindelighed eller sager vedrørende almindelige dommere, fordi den øverste nationale retsinstans — Corte di Cassazione (kassationsdomstolen) (sågar in plenum) — afviser at sikre en beskyttelse af de påberåbte rettigheder, der er beskyttet af EU-retten, idet de i henhold til lovgivningen udpegede dommere [Tribunale del lavoro (arbejdsretlig domstol) eller Tribunale amministrativo regionale (regional forvaltningsdomstol)], således pålægges at frasige sig deres egen kompetence til at påkende en sag, uanset om den rettighed, der påberåbes — nemlig betaling for ferie — er støttet på EU-retten, som er bindende og har forrang i forhold til italiensk ret? Såfremt Domstolen finder, at der er tale om en tilsidesættelse af chartrets artikel 47, anmodes endvidere om en angivelse af de nationale afhjælpende foranstaltninger, der kan træffes med henblik på at undgå, at en tilsidesættelse af den primære EU-ret ligeledes medfører en fuldstændig udelukkelse i national ret af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, der er sikret i henhold til EU-retten på det pågældende område?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 19. oktober 2017 — Benoît Sauvage og Kristel Lejeune mod État belge

(Sag C-602/17)

(2017/C 437/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Benoît Sauvage og Kristel Lejeune

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Tilsidesætter artikel 15, stk. 1, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten indgået mellem Belgien og Storhertugdømmet Luxembourg den 17. september 1970, fortolket således, at den gør det muligt at begrænse Luxembourgs beskatningskompetence vedrørende lønnen for en luxembourgsk ansat, der bor i Belgien og udøver sit arbejde for en luxembourgsk arbejdsgiver, i forhold til det arbejde, der udøves på luxembourgsk område, at det er muligt at tildele bopælsstaten en beskatningskompetence vedrørende den resterende løn, der hidrører fra arbejde udført uden for luxembourgsk område, at der af den ansatte kræves en permanent og daglig fysisk tilstedeværelse på denne arbejdsgivers hovedsæde, selv om det er ubestridt, at den ansatte kommer der regelmæssigt, efter en retslig bedømmelse foretaget med smidighed på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, og at det kræves, at retsinstanser bedømmer eksistensen og vigtigheden af det arbejde, der er udført begge steder, fra dag til dag, med henblik på at opstille en forholdsmæssig andel i forhold til 220 arbejdsdage, artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt som den udgør en hindring af skattemæssig karakter, som afskrækker fra grænseoverskridende aktiviteter, og det almindelige retssikkerhedsprincip, for så vidt som den ikke fastsætter en stabil og tryk ordning om fritagelse for hele den indtægt, som oppebæres af en belgisk statsborger, som er ansat af en arbejdsgiver, hvis faktiske hovedsæde er beliggende i Storhertugdømmet Luxembourg, og udsætter denne for en risiko for dobbeltbeskatning af hele eller en del af hans indtægter og for en uforudseelig ordning, som ikke indeholder nogen retssikkerhed?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 20. oktober 2017 — Peter Bosworth og Colin Hurley mod Arcadia Petroleum Limited m.fl.

(Sag C-603/17)

(2017/C 437/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Bosworth og Colin Hurley

Sagsøgte: Arcadia Petroleum Limited m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

1. Hvad er den korrekte test til afgørelse af, om en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager eller en tidligere arbejdstager (herefter »en arbejdstager«), henhører under »sager om« en individuel arbejdsaftale i den i Luganokonventionens afsnit [II], afdeling 5 (artikel 18-21) omhandlede forstand?
 - (1) Er det, for at en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager, er omfattet af artikel 18-21, tilstrækkeligt, at arbejdsgiveren også *kunne* have gjort gældende, at den påklagede adfærd udgjorde en misligholdelse af arbejdstagerens individuelle arbejdsaftale — selv hvis den påstand, som arbejdsgiveren faktisk har nedlagt, ikke er baseret på anbringender om, at kontrakten er misligholdt, men (f.eks.) nedlægges med en eller flere af de forskellige begrundelser, der er anført i punkt 26 og 27 i redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger?
 - (2) Subsidiært, er den korrekte test, at en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager, kun er omfattet af artikel 18-21, hvis den forpligtelse, som påstanden faktisk er baseret på, er en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen? Såfremt dette er den korrekte test, følger det da heraf, at en påstand, som kun er baseret på en tilsidesættelse af en forpligtelse, der er opstået uafhængigt af arbejdsaftalen (og, såfremt det er relevant, ikke er en forpligtelse, som arbejdstageren »frivilligt har samtykket i«, ikke er omfattet af afdeling 5?
 - (3) Såfremt ingen af ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?

2. Såfremt et selskab og en person indgår en »kontrakt« (i den i konventionens artikel 5, stk. 1, omhandlede forstand), i hvilket omfang er det da nødvendigt, at der skal være et underordningsforhold mellem selskabet og personen, for at kontrakten udgør en »individuel arbejdsaftale« i henhold til afdeling 5? Kan et sådant forhold foreligge, når personen er i stand til at fastlægge (og faktisk fastlægger) vilkårene i sin kontrakt med selskabet og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, men selskabets aktionær/aktionærer har bemyndigelse til at bringe forholdet til ophør?
3. Såfremt Luganokonventionens afsnit II, afdeling 5, kun finder anvendelse på sager, som — bortset fra afdeling 5 — ville være omfattet af Luganokonventionens artikel 5, stk. 1, hvad er da den korrekte test til afgørelse af, om en påstand er omfattet af artikel 5, stk. 1?
 - (1) Er den korrekte test, at en påstand er omfattet af artikel 5, stk. 1, hvis det kunne gøres gældende, at den påklagede adfærd udgør en misligholdelse af en kontrakt, selv hvis den påstand, som arbejdsgiveren faktisk har nedlagt, ikke er baseret på anbringender om, at der foreligger misligholdelse af denne kontrakt?
 - (2) Subsidiært, er den korrekte test, at en påstand kun er omfattet af artikel 5, stk. 1, hvis den forpligtelse, som den faktisk er baseret på, er en kontraktforpligtelse? Såfremt dette er den korrekte test, følger det da heraf, at en påstand, som kun er baseret på en tilsidesættelse af en forpligtelse, der er opstået uafhængigt af kontrakten (og, hvis det er relevant, ikke er en forpligtelse, som sagsøgte »frivilligt har samtykket i«), ikke er omfattet af artikel 5, stk. 1?
 - (3) Såfremt ingen af de ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?
4. Under omstændigheder, hvor:
 - (1) Selskab A og B begge er en del af en koncern
 - (2) Sagsøgte X faktisk udfylder rollen som administrerende direktør for denne koncern (som Peter Bosworth gjorde for Arcadia-koncernen: Redegørelse for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger, punkt 14), X er ansat i et selskab i koncernen, selskab A (og således er arbejdstager i selskab A) (som Peter Bosworth var det fra tid til anden under de omstændigheder, der er redegjort for i redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger, punkt 15), og ikke er ansat i selskab B i henhold til national ret
 - (3) Selskab A nedlægger påstande over for X, og denne påstand er omfattet af artikel 18-21, og
 - (4) Det andet koncernselskab, selskab B, også nedlægger påstande over for X på grundlag af en tilsvarende adfærd som den, der danner grundlag for selskab A's påstande nedlagt over for X,hvad er da den korrekte test for afgørelsen af, om den af selskab B nedlagte påstand er omfattet af afdeling 5? Navnlige:
 - (1) Afhænger svaret af, om der mellem X og selskab B var en »individuel arbejdsaftale« i den i afdeling 5 omhandlede forstand, og i givet fald hvad er da den korrekte test til afgørelse af, om der er en sådan aftale?
 - (2) Skal selskab B behandles som »arbejdsgiver« for X hvad angår konventionens afsnit II, afdeling 5, og/eller er den påstand, som selskab B har nedlagt over for X (i punkt 4, nr. 4), ovenfor, omfattet af artikel 18-21 på samme måde, som den påstand, som selskab A har nedlagt over for X, er omfattet af artikel 18-21? Navnlige:
 - (a) Er selskab B's påstand kun omfattet af artikel 18, hvis den forpligtelse, som den faktisk er baseret på, er en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen mellem og X?
 - (b) Subsidiært er påstanden da omfattet af artikel 18, hvis den påklagede adfærd ville have udgjort en misligholdelse af en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen mellem selskab A og X?
 - (3) Såfremt ingen af ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?

RETTE

Rettens dom af 7. november 2017 — Frame mod EUIPO — Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Sag T-627/15) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket BIANCALUNA — ældre nationalt figurmærke bianca — procesøkonomi — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 437/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italien) (ved advokaterne E. Montelione, M. Borghese og R. Giordano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland) (ved advokat P. Lange)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. august 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2952/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Bianca-Moden og Frame

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Frame Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 7. november 2017 — Frame mod EUIPO — Bianca-Moden (Biancaluna)

(Sag T-628/15) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Biancaluna — afslag — det ældre nationale figurmærke bianca — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 437/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italien) (ved advokaterne E. Montelione, M. Borghese og R. Giordano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland) (ved advokat P. Lange)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. august 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2720/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Bianca-Moden og Frame.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 7. august 2015 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2720/2014-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Frame Srl. afholdte sagsomkostninger.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016.

Rettens dom af 8. november 2017 — De Nicola mod Rådet og Den Europæiske Unions Domstol (Sag T-42/16) ⁽¹⁾

(Erstatningsansvar uden for kontrakt — personalesag — EIB's ansatte — direktiver om laserterapi — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig frist — manglende overholdelse af reglerne om ret til retfærdig rettergang — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab — påstande fremsat af sagsøgeren i forbindelse med et verserende søgsmål ved Personaleretten — delvis henvisning af sagen til Retten)

(2017/C 437/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (først ved advokaterne L. Isola og G. Isola, derefter ved advokat G. Ferabecoli)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Rebasti og M. Veiga, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Unions Domstol (først ved J. Inghelram, P. Giusta og L. Tonini Alabiso, derefter ved J. Inghelram, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 268 TEUF med påstand om at opnå erstatning for de tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af, for det første, EU-lovgivers vedtagelse af visse direktiver om laserterapi, for det andet, den omstændighed, at de retslige procedurer ved Retten for EU-Personalesager og Retten vedrørende hans påstand om godtgørelse af de lægelige udgifter i forbindelse med laserterapi angiveligt var urimeligt lange, for det tredje, den angiveligt uretfærdige karakter af disse procedurer og, for det fjerde, de talrige søgsmål, som Personaleretten og Retten har tvunget ham til at anlægge.

Konklusion

- 1) Rådet og Domstolen frifindes.
- 2) Carlo de Nicola betaler sagsomkostningerne såvel i forbindelse med sagen for Den Europæiske Unions Ret som i forbindelse med sagen for Retten for EU-Personalesager.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-82/15).

Rettenns dom af 8. november 2017 — De Nicola mod Den Europæiske Unions Domstol**(Sag T-99/16) (¹)****(Ansvar uden for kontrakt — personalesag — ansatte i EIB — psykisk chikane — manglende overholdelse af reglerne om ret til retfærdig rettergang — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig frist — påstande om erstatning fremsat i forbindelse med et verserende søgsmål ved Personaleretten — delvis henvisning af sagen til Retten)**

(2017/C 437/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (først ved advokaterne L. Isola og G. Isola, derefter ved advokat G. Ferabecoli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (først ved J. Inghelram, P. Giusta og L. Tonini Alabiso, derefter ved J. Inghelram som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 268 TEUF med påstand om at opnå erstatning for de tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt, for det første som følge af dels den psykiske chikane, som han var udsat for fra Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) side, dels den angiveligt uretfærdige karakter af de retslige procedurer ved Retten for EU-Personalesager og ved Retten, som sagsøgeren var part i, og for det andet som følge af, at de nævnte procedurer angiveligt var urimeligt lange.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol frifindes.
- 2) Carlo de Nicola betaler sagsomkostningerne såvel i forbindelse med sagen for Den Europæiske Unions Ret som i forbindelse med sagen for Retten for EU-Personalesager.

(¹) EUT C 414 af 14.12.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-100/15).

Rettens dom af 7. november 2017 — Mundipharma mod EUIPO — Multipharma (MULTIPHARMA)(Sag T-144/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MULTIPHARMA — ældre EU-ordmærke MUNDIPHARMA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009]

(2017/C 437/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mundipharma AG (Basel, Schweiz) (ved advokat F. Nielsen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Multipharma SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne P. Goldenbaum og I. Rohr)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2950/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Mundipharma og Multipharma.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 22. januar 2016 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2950/2014-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Mundipharma AG, herunder de nødvendige udgifter afholdt af Mundipharma i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.
- 3) Multipharma SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 8. november 2017 — Oakley mod EUIPO — Xuebo Ye (gengivelse af en ufuldstændig ellipse)(Sag T-754/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af et EU-figurmærke, der gengiver en silhouet i form af en ufuldstændig ellipse — ældre EU-figurmærke, der gengiver en ellipse — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 437/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne E. Ochoa Santamaría og V. Rodriguez Pombo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2608/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Oakley og Xuebo Ye.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2608/2015-4), annulleres, for så vidt som den stadfæstede indsigelsesafdelingens afgørelse og forkastede indsigelsen for så vidt som denne var støttet på den registreringshindring, der er omhandlet i artikel 8, stk.1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker).
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Retten dom af 8. november 2017 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell)

(Sag T-776/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke iCell. — ældre EU-ordmærke Isocell, ældre internationale ordmærke Isocell og ældre internationale og nationale ordmærke ISOCELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1 litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 437/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Østrig) (ved advokat C. Thiele)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: iCell AB (Älvdalen, Sverige) (ved advokat J. Kroher)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. september 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2496/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Isocell og iCell.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Isocell GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Retts dom af 8. november 2017 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Sag T-777/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket iCell. Insulation Technology Made in Sweden — det ældre EU-ordmærke Isocell, det ældre internationale ordmærke Isocell og det ældre internationale og nationale ordmærke ISOCELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 437/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Østrig) (ved advokat C. Thiele)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: iCell AB (Älvdalen, Sverige) (ved advokat J. Kroher)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 181/2016–1) vedrørende en indsigelsessag mellem Isocell og iCell.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Isocell GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Retts dom af 8. november 2017 — Steiniger mod EUIPO

(Sag T-80/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket IST — det ældre EU-figurmærke ISTA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — relevant kundekreds — varer og tjenesteydelser af lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/100]]

(2017/C 437/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Tyskland) (ved advokat K. Schulze Horn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Mensing og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ista Deutschland GmbH (Essen, Tyskland) (ved advokat F. Lindenberg)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. december 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2242/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem ista Deutschland og M. Steiniger.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ingo Steiniger betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Sag anlagt den 11. september 2017 — Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija mod SRB

(Sag T-623/17)

(2017/C 437/39)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Spanien) (ved advokat R. Ariño Sánchez)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Under alle omstændigheder fastslås det, at kontrakten om levering af tjenesteydelser med henblik på den endelige værdiansættelse og den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 16-19, i forordning nr. 806/2014, tildeles gennem en udbudsprocedure, hvori den ekspert, der har foretaget den foreløbige værdiansættelse af Banco [Popular Español] ikke kan deltage, idet rettighederne for de personer, der har lidt tab, som følge af den oprindelige retsakt, skal høres i forbindelse med den efterfølgende værdiansættelsesprocedure efter at have haft adgang til alle de administrative retsakter, og deres ret til en modydelse som følge af den højst mulige efterfølgende værdiansættelse, som skal udbetales af Banco [Popular Español] (Banco de Santander) eller subsidiært af Den Fælles Afviklingsinstans.
- Uafhængigt af anden påstand og som accessorisk påstand i forhold til den første påstand tilpligtes Den Fælles Afviklingsinstans at betale PSN et beløb på 276 201,42 EUR forhøjet med lovbestemte renter fra tidspunktet for dette sagsanlæg.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 27. september 2017 — Anabi Blanga mod EUIPO — Polo/Lauren (HPC POLO)**(Sag T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Gidon Anabi Blanga (Mexico, Mexico) (ved advokat M. Sanmartín Sanmartín)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Gidon Anabi Blanga

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »HPC POLO« — registreringsansøgning nr. 13 531 462

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juni 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2368/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. september 2017 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet**(Sag T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse (FUSP) 2017/1245 af 10. juli 2017 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1241 af 10. juli 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Rådet ikke har fremført det mindste bevis for, at sagsøgeren er et internationalt anerkendt syrisk konglomerat.

Ifølge sagsøgeren afslører denne hævde, der i det hele er fuldstændig forkert, flere materielle unøjagtigheder i Rådets tilgang.

Desuden mener sagsøgeren at have bevist, at den pågældende ikke er et stort selskab, men at den opfylder definitionen på en lille eller mellemstor virksomhed i overensstemmelse med EU-lovgivningen og ikke har nogen international anseelse.

Sagsøgeren er ligeledes af den opfattelse, at Rådet hverken har taget hensyn til dom af 6. april 2017, Alkarim for Trade and Industry mod Rådet (T-35/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:262), eller dom af 11. maj 2017, Abdulkarim mod Rådet (T-304/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:327), hvor Retten som følge af åbenbart urigtige skøn fra Rådets side annullerede de sanktioner, som henholdsvis var blevet pålagt sagsøgeren og Wael Abdulkarim.

2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip, for så vidt som:

- De anfægtede foranstaltninger medfører, at adgangen til international handel er blevet lukket for sagsøgeren, idet en væsentlig del af dennes forretninger foregår med europæiske leverandører og kunder.

- De anfægtede foranstaltninger kan desuden på uberettiget vis medføre, at et stort antal indgåede og løbende kontrakter bliver ugyldige, og at sagsøgeren pådrager sig et ansvar i og uden for kontraktforhold over for sine kunder og medkontrahenter. Sagsøgeren er af den opfattelse, at en sådan sanktion er helt uforholdsmæssig.

3. Tredje anbringende vedrørende en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og retten til at udøve erhvervmæssig beskæftigelse, for så vidt som Rådet gennem de vedtagne sanktioner uundgåeligt har krænket sagsøgerens ejendomsret og ret til at udøve sin erhvervsvirksomhed, hvilket er i strid med tillægsprotokol nr. 1 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den pågældende ikke må forhindres i frit at benytte sin ejendom og nyde sin økonomiske frihed, hvilket begrunder en annullation af de anfægtede foranstaltninger, for så vidt som disse vedrører denne.

4. Fjerde anbringende vedrørende magtfordrejning, for så vidt som de af Rådet vedtagne foranstaltninger ikke har nogen virkning på det syriske regime, og for så vidt som sagsøgeren altid har været uafhængig af de siddende magthavere. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at de af Rådet fastsatte sanktioner savner grundlag og ikke er støttet af beviser, og at de ikke har til formål at ramme det syriske regime, men alene sagsøgeren, af grunde, som er denne ukendt.

5. Femte anbringende vedrørende en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der er fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at den begrundelse, som Rådet har anført til støtte for de anfægtede foranstaltninger, er kortfattet, og at den ikke henviser til noget konkret relevant forhold, der kan gøre det muligt for sagsøgeren at fastlægge, hvorfor denne anses for »et internationalt anerkendt syrisk konglomerat, der er tilknyttet Wael Abdulkarim, som er opført på listen som en fremtrædende forretningsmand, der driver virksomhed i Syrien«.

Sag anlagt den 11. oktober 2017 — Man Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)

(Sag T-698/17)

(2017/C 437/42)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Man Truck & Bus AG (München, Tyskland) (ved advokat C. Röhl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Korea)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Halla Holdings Corp.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MANDO« — registreringsansøgning nr. 11 276 144

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juli 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1919/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Cypern mod EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Sag T-703/17)

(2017/C 437/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern (ved Solicitor V. Marsland og S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Papouis Dairies LTD

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farver, der indeholder ordbestanddelene »Papouis Halloumi« — registreringsansøgning nr. 11 176 344

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. august 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2924/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Papouis Dairies LTD tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. oktober 2017 — OPS Újpest mod Kommissionen

(Sag T-708/17)

(2017/C 437/44)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungarn) (ved advokat L. Szabó)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt fastslås det, at det i Kommissionens afgørelse SA. 29432 — CP 290/2009 — Ungarn — »Støtte til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, som angiveligt er ulovlig, idet reglerne er diskriminerende« af 20. juli 2011 og Kommissionens afgørelse SA.45498 (FC/2016) — »OPS Újpest-lift Kft.'s klage vedrørende statsstøtte, som virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere, fik tildelt i årene 2006-2012« af 25. januar 2017 (herefter »de anfægtede afgørelser«) ikke fastslås, at statsstøtten er forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 1, TEUF.
- Subsidiært fastslås det, at de anfægtede afgørelser ikke er retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i den erstatningssag, som denne har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn), og som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) under nr. 28. P. 21.072/2016 (senere nr. 28. P. 21.143/2017), idet sagsøgerens påstand om erstatning er støttet på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og ikke på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF.
- Såfremt de anfægtede afgørelser anses for at være retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i erstatningssagen i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, fastslås det, at de anfægtede afgørelser er ugyldige, idet den statsstøtte, som de ungarske myndigheder har ydet, tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et retsgrundlag i forbindelse med hver påstand.

1. Retligt grundlag for den første påstand.

- Det fastslås ikke i de anfægtede afgørelser, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Afgørelserne udgør derfor ikke retligt bindende retsakter i forbindelse med den erstatningssag, som sagsøgeren har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn) ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn).

2. Retligt grundlag for den anden påstand.

- I de anfægtede anførelser fastslog Kommissionen, at statsstøtten var forenelig i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF, og ikke i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, som sagsøgeren har påberåbt sig. Afgørelserne har derfor ingen betydning som retligt grundlag i forbindelse med den påstand, som er nedlagt i den erstatningssag, som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn), og de er ikke retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren.

3. Retligt grundlag for den tredje påstand.

- Efter sagsøgerens opfattelse er de anfægtede afgørelser ugyldige, idet de ungarske myndigheder ydede ulovlig statsstøtte i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, og som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF burde være blevet underrettet om. Til støtte for sin påstand om, at støtten er ulovlig, har sagsøgeren påberåbt sig Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, [TEUF] ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [...] artikel [107 TEUF] og artikel [108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 214, s. 3.

Sag anlagt den 13. oktober 2017 — M-Sansz mod Kommissionen

(Sag T-709/17)

(2017/C 437/45)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Ungarn) (ved advokat L. Szabó)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt fastslås det, at det i Kommissionens afgørelse SA. 29432 — CP 290/2009 — Ungarn — »Støtte til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, som angiveligt er ulovlig, idet reglerne er diskriminerende« af 20. juli 2011 og Kommissionens afgørelse SA.45498 (FC/2016) — »OPS Újpest-lift Kft.'s klage vedrørende statsstøtte, som virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere, fik tildelt i årene 2006-2012« af 25. januar 2017 (herefter »de anfægtede afgørelser«) ikke fastslås, at statsstøtten er forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 1, TEUF.

- Subsidiært fastslås det, at de anfægtede afgørelser ikke er retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i den erstatningssag, som denne har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn), og som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) under nr. 23. P. 25 843/2016, samt at sagsøgeren derfor ikke er en umiddelbart og individuelt berørt part, idet dennes påstand om erstatning er støttet på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og ikke på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF.
- Såfremt de anfægtede afgørelser anses for at være retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i erstatningssagen i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, fastslås det, at de anfægtede afgørelser er ugyldige, idet den statsstøtte, som de ungarske myndigheder har ydet, tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et retsgrundlag i forbindelse med hver påstand.

1. Retligt grundlag for den første påstand.

- Det fastslås ikke i de anfægtede afgørelser, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Afgørelserne udgør derfor ikke retligt bindende retsakter i forbindelse med den erstatningssag, som sagsøgeren har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn) ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn).

2. Retligt grundlag for den anden påstand

- I de anfægtede afgørelser fastslog Kommissionen, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF, og ikke i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, som sagsøgeren har påberåbt sig. Afgørelserne har derfor ingen betydning som retligt grundlag i forbindelse med den påstand, som er nedlagt i den erstatningssag, som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn), og de er ikke retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren.

3. Retligt grundlag for den tredje påstand

- Efter sagsøgerens opfattelse er de anfægtede afgørelser ugyldige, idet de ungarske myndigheder ydede ulovlig statsstøtte i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, og som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF burde være blevet underrettet om. Til støtte for sin påstand om, at støtten er ulovlig, har sagsøgeren påberåbt sig Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, [TEUF] ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [...] artikel [107 TEUF] og artikel [108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 214, s. 3.

Sag anlagt den 13. oktober 2017 — Lux-Rehab Non-Profit mod Kommissionen

(Sag T-710/17)

(2017/C 437/46)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Ungarn) (ved advokat L. Szabó)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt fastslås det, at det i Kommissionens afgørelse SA. 29432 — CP 290/2009 — Ungarn — »Støtte til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, som angiveligt er ulovlig, idet reglerne er diskriminerende« af 20. juli 2011 og Kommissionens afgørelse SA.45498 (FC/2016) — »OPS Újpest-lift Kft.'s klage vedrørende statsstøtte, som virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere, fik tildelt i årene 2006-2012« af 25. januar 2017 (herefter »de anfægtede afgørelser«) ikke fastslås, at statsstøtten er forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 1, TEUF.
- Subsidiært fastslås det, at de anfægtede afgørelser ikke er retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i den erstatningssag, som denne har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn), og som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) under nr. 23. P. 25 843/2016, samt at sagsøgeren derfor ikke er en umiddelbart og individuelt berørt part, idet dennes påstand om erstatning er støttet på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og ikke på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF.
- Såfremt de anfægtede afgørelser anses for at være retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i erstatningssagen i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, fastslås det, at de anfægtede afgørelser er ugyldige, idet den statsstøtte, som de ungarske myndigheder har ydet, tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et retsgrundlag i forbindelse med hver påstand.

1. Retligt grundlag for den første påstand

- Det fastslås ikke i de anfægtede afgørelser, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Afgørelserne udgør derfor ikke retligt bindende retsakter i forbindelse med den erstatningssag, som sagsøgeren har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn) ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn).

2. Retligt grundlag for den anden påstand

- I de anfægtede afgørelser fastslog Kommissionen, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF, og ikke i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, som sagsøgeren har påberåbt sig. Afgørelserne har derfor ingen betydning som retligt grundlag i forbindelse med den påstand, som er nedlagt i den erstatningssag, som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn), og de er ikke retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren.

3. Retligt grundlag for den tredje påstand

- Efter sagsøgerens opfattelse er de anfægtede afgørelser ugyldige, idet de ungarske myndigheder ydede ulovlig statsstøtte i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, og som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF burde være blevet underrettet om. Til støtte for sin påstand om, at støtten er ulovlig, har sagsøgeren påberåbt sig Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, [TEUF]⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [...] artikel [107 TEUF] og artikel [108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 214, s. 3.

Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Ntolas mod EUIPO — General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Sag T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Christos Ntolas (Wuppertal, Tyskland) (ved advokat C. Renger)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Christos Ntolas*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »GN Laboratories« — registreringsansøgning nr. 11 223 559*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 18. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2358/2016-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelse rejst mod EF-varemærkeansøgning nr. 11 223 559 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. oktober 2017 — Motex mod Kommissionen**(Sag T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Processprog: ungarsk***Parter***Sagsøger:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Ungarn) (ved advokat L. Szabó)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt fastslås det, at det i Kommissionens afgørelse SA. 29432 — CP 290/2009 — Ungarn — »Støtte til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, som angiveligt er ulovlig, idet reglerne er diskriminerende« af 20. juli 2011 og Kommissionens afgørelse SA.45498 (FC/2016) — »OPS Újpest-lift Kft.'s klage vedrørende statsstøtte, som virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere, fik tildelt i årene 2006-2012« af 25. januar 2017 (herefter »de anfægtede afgørelser«) ikke fastslås, at statsstøtten er forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 1, TEUF.
- Subsidiært fastslås det, at de anfægtede afgørelser ikke er retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i den erstatningssag, som denne har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn), og som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) under nr. 18. G. 40.399/2017, samt at sagsøgeren derfor ikke er en umiddelbart og individuelt berørt part, idet dennes påstand om erstatning er støttet på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og ikke på en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF.
- Såfremt de anfægtede afgørelser anses for at være retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren i erstatningssagen i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, fastslås det, at de anfægtede afgørelser er ugyldige, idet den statsstøtte, som de ungarske myndigheder har ydet, tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et retsgrundlag i forbindelse med hver påstand.

1. Retligt grundlag for den første påstand.

- Det fastslås ikke i de anfægtede afgørelser, at statsstøtten var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Afgørelserne udgør derfor ikke retligt bindende retsakter i forbindelse med den erstatningssag, som sagsøgeren har anlagt mod Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn) ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn).

2. Retligt grundlag for den anden påstand.

- I de anfægtede afgørelser fastslog Kommissionen, at statsstøtten var forenelig i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF, og ikke i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, som sagsøgeren har påberåbt sig. Afgørelserne har derfor ingen betydning som retligt grundlag i forbindelse med den påstand, som er nedlagt i den erstatningssag, som verserer for Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn), og de er ikke retsakter, som er retligt bindende for sagsøgeren.

3. Retligt grundlag for den tredje påstand.

- Efter sagsøgerens opfattelse er de anfægtede afgørelser ugyldige, idet de ungarske myndigheder ydede ulovlig statsstøtte i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, og som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF burde være blevet underrettet om. Til støtte for sin påstand om, at støtten er ulovlig, har sagsøgeren påberåbt sig Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, [TEUF]⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [...] artikel [107 TEUF] og artikel [108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 214, s. 3.

Sag anlagt den 10. oktober 2017 — Aeris Invest mod SRB**(Sag T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ham de obligationer og værdipapirer, som han ejede i BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A.
- SRB tilpligtes at betale sagsøgeren følgende beløb i erstatning for det lidte tab (»det udestående beløb«):
 - Principalt en tilbagebetaling af de foretagne investeringer med et beløb på 113 022 558,44 EUR i Banco Popular-aktier eller
 - Subsidiært i forhold til det ovennævnte, et beløb på 93,74 millioner EUR eller
 - Mest subsidiært et beløb på 54,29 millioner EUR.
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dom i sagen.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.
- SRB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Retten kendelse af 25. oktober 2017 — Franmax mod EUIPO — R. Seelig & Hille (her-bea)**(Sag T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA